

HAAR WARE AARD

vrij naar 'Triumph der Schönheit' van Joseph Roth (1894-1939)

INHOUD

De Oostenrijker Florian Schmidt is diplomaat in Londen.

In Wenen gaat hij naar het spreekuur van dokter Maximilian Winkler, omdat hij zich niet lekker voelt.

Nochtans mankeert hij niets, of toch?

De arts raadt hem aan een vrouw te zoeken, en dan is het probleem opgelost. Schmidt is opgetogen

en wordt goede maatjes met Winkler. In Londen vindt Schmidt Gwendolyn Ruck. Erg snel trouwen

beiden. Jammer genoeg is ze niet bereid haar man op missie naar Belgrado te volgen. Hij vraagt

dokter Winkler zich te bekommeren om Gwendolyn, terwijl hijzelf in Belgrado is. Maar

Gwendolyn neemt het niet zo nauw met de echtelijke trouw...

TIJD

Het stuk speelt in het begin van de 20^{ste} eeuw.

PLAATS

Wenen en Londen

PERSONAGES

MAXIMILIAN WINKLER (MW), arts

FLORIAN SCHMIDT (FS), diplomaat, patiënt en vriend van Winkler, man van Gwendolyn

GWENDOLYN RUCK (GR), vrouw van Florian Schmidt

JENO LAKATOS, advocaat, amant van Gwendolyn

KELNER

4 MANNELIJKE KLANTEN

VROUW MET HOED

POSTBODE

DOKTER

MAGIER

PASTOOR

OUDE VROUW

HOEDENVERKOOPSTER

NAAISTER

JUWELIER

SPEELGOEDFABRIKANT*

- 16 personages vanaf LAKATOS tot SPEELGOEDFABRIKANT. Ze kunnen door 6 acteurs en
- 3 actrices worden gespeeld.

DECOR

Een 6-tal plateaus met zetstukken verbeeldend een dokterskabinet, een station, een café, een huiskamer, een hotelkamer met deur, kamer met piano

1^{ste} scène

Dokterskabinet: enkele suggererende zetstukken, een grote klok wijst 9 uur aan.

*MW is aan het lezen. De wijzers van de klok bewegen om
aan te geven dat MW geen patiënten heeft. Een eerste patiënt, FS, komt binnen,
MW hoort het en blijft verder lezen, FS toont zijn ongeduld, na een kleine halve minuut...*

MW

O, excuseer. Zo spannend.

...

Dag, meneer?

FS

Schmidt, Florian Schmidt.

MW staat op, bekijkt FS.

MW

En wat zijn de klachten?

FS

Ik weet niet wat ik heb, dokter. En toch is er iets.

MW

Maak je bovenlichaam bloot. Dan neem ik eerst je bloeddruk. Daarna even luisteren naar hart en longen.

...

Twaalf over negen.

...

FS

En dat is...

MW

Uitstekend. Nu ga ik u nog even beluisteren.

...

Gewoon ademen, Herr Schmidt.

...

Goed. Diep en hoorbaar ademen.

...

FS

En?

MW

Ik hoor niets verdachts. Geen vreemde geluiden aan de longen, ook niet aan het hart.

FS

En toch ben ik niet in mijn gewone doen, dokter Winkler.

MW

Maakt u zich soms zenuwachtig... in uw beroep bijvoorbeeld?

FS

Vaak naar het buitenland... ik ben diplomaat in... Londen.

MW

U werkt...

FS

Op de Oostenrijkse ambassade.

MW

Meneer Schmidt, u bent ... gezond. Wat zeg ik? Kerngezond.

FS

Blij dit te mogen horen, maar...

MW

U hebt een druk gezin?

FS

Was het maar waar!

MW

Dan kan ik nu, en ik vergis me zelden, nog een tweede diagnose stellen.

FS

Kijkt naar de dokterstafel.

Oh! Hoffmann!

MW

U lijdt aan de galante ziekte.

Licht dooft.

2^{de} scène

Dokterskabinet

MW

Meneer Schmidt, als ik het goed heb?

FS

En u houdt het nog altijd bij Hoffmann, zie ik.

MW

Het duivelselixir. Moet je gelezen hebben. Maar ter zake! Drie weken geleden was u hier?

FS

En nu is het zover! Ik kan opnieuw glimlachen.

MW

U hebt de galante ziekte overwonnen.

FS

Of de amoureuze. Ja! Ik heb me nog nooit zo goed gevoeld. Maar moet u misschien niet eens mijn bloeddruk ...

MW

Ik denk van niet.

FS

Maar...

MW

U hebt een mooie kleur. Nee. Ik maak me geen zorgen over u.

FS

Ik ben dus op de goede weg?

MW

Mijn vermoeden...

FS

Laten we mekaar tutoyeren.

MW

Je hebt dus een...euh.. vrouw gevonden? Een Oostenrijkse!

FS

Nee. Iemand uit Londen... een Londense.

MW

Fantastisch! En waren je ouders gelukkig?

FS

Tja! Ze hadden het liever anders gehad. Dat hebben ze laten uitschijnen. Familie, relaties...

MW

Leg me dat eens uit.

FS

Mijn vader is eigenaar van enkele munitiefabrieken. Zodus. Maar laten we over iets anders praten.

MW

Hoffmann?

FS

Ik lees wel, maar klassieke muziek geniet toch mijn voorkeur.

MW

Dat treft! Voor mij zijn zowel literatuur als muziek het summum.

FS

Zeg, je hebt allicht nog patiënten. Waarom kom je eens niet naar Londen... een weekendje? Per slot van rekening heb je me goede raad gegeven.

MW

En die je opgevolgd hebt!

FS

Misschien kunnen we dan samen naar een concert?

MW

Mocht de gelegenheid zich voordoen.

FS

We tutoyeren mekaar wel, maar wat is je voornaam? Die van mij ken je al.

MW

Maximilian. Maximilian Winkler.

FS

Willen we nu definitief afspreken voor Londen, Maximilian?

Licht dooft.

3^{de} scène

Trein- en stationsgeluiden-MW met bagage wordt door FS afgehaald.

MW

Hello! Dat is het enige Engels dat ik weet te produceren.

Ze omarmen elkaar.

Je ziet er stralend uit, Florian.

FS

Maximilian, wat ben ik blij dat je in Victoria Station bent gearriveerd!

MW

Met jouw diplomatieke uitleg kon er niks fout lopen. Ik ken geen woord Engels.

FS

Als je in de diplomatie wil, moet je naast je eigen taal nog een vreemde kennen.

MW

Stel dat je naar Parijs moet...

FS

Dan is oui of non echt niet voldoende.

MW

Je toont me een van de dagen wel waar je werkt.

FS

Niet ver hier vandaan. .. op de Oostenrijkse ambassade.

MW

Blijven we hier staan?

FS

Even geduld. Ze komt zo dadelijk. Menselijke behoefte, weet je.

MW

Dat is meer dan een verrassing. Florian, ik moet je iets bekennen.

FS

Een schuldbekentenis?

MW

Toen je voor de eerste keer naar mijn spreekuur kwam, heb ik je laten wachten.

FS

Ook ik heb al vaak mensen hun geduld op de proef gesteld. Arts of

diplomaat, ze moeten zich altijd concentreren.

MW

Bah! Je moet...

4^{de} scène

FS

Moment mal. Mag ik je voorstellen: Gwendolyn Ruck.

Liefste, Maximilian Winkler, mijn huisarts.

MW

Fijn met u te mogen kennismaken. *Geeft een handkus.*

GR, uitdagend, verleidelijk gekleed, heeft handbril en bekijkt MW

op een arrogante manier.

FS

Ik stel voor dat we naar mijn appartement gaan. Daar kan Maximilian zich wat opfrissen.

Gwendolyn reageert niet.

GR

Denk erom, Florian, dat ik vanavond echt niet te laat bij mijn ouders wil zijn.

FS

Ja, dat weet ik.

MW

Word ik voorgesteld?

FS

Neenee. Wij zijn nog niet getrouwd. Zo lang...

GR

Daarnet heb ik duidelijk gezegd: 'Ik'.

MW

Natuurlijk. Hoe kom ik erbij dat ik zou worden voorgesteld aan...

GW

Als meneer...

MW

Zeg maar: Maximilian.

GW

Als u er wat beter voorkomt, kunnen we daarna naar het restaurant.

FS

Zo zag ik het ook.

Licht dooft.

5^{de} scène

Avondwandeling

MW

Gwendolyn woont in een mooie buurt.

FS

's Avonds moet ze op tijd thuis zijn. Haar ouders zijn gelovig.

MW

Anglicaans?

FS

Ja. Wij zijn ofwel rooms-katholiek ofwel luthers ...

MW

Oostenrijk.

FS

Als we getrouwd zijn, zal ze mij hoe dan ook moeten volgen.

MW

En jij bent diplomaat!

Een wandeling werkt verkwikkend..

FS

Als een mens heerlijk heeft getafeld.

MW

Het gestoofde vlees en de gekookte groenten met bouillon... gewoon ausgezeichnet!

FS

Daarvoor moet je bij St. John zijn.

MW

't Is wel even wennen voor mij...

FS

Tegen wie zeg je het. Als we morgen weer gaan eten, dan ken ik een goed restaurant voor gefrituurde kabeljauw en schelvis.

MW

Het hoeft niet altijd Zwiebel, Rostbraten...

FS

Of Wiener Schnitzel te zijn.

MW

Openstaan voor wat vreemd is... dat is gewoon een verrijking.

FS

Daarom ben ik hier in Londen. Ik geniet van het verblijf hier.

MW

Ik heb me nog geen minuut verveeld. Het is de eerste keer dat ik in de Britse hoofdstad ben.

FS

Weet je wat ik zo leuk vind? Contact met mensen met verschillende achtergrond.

MW

Je kent dus echt goed Engels?

FS

Oh! Ik doe mijn best.

MW

Wees niet zo nederig.

FS

Eerzucht is de eigenschap van de simpele mens. Waarom moet je over jezelf opscheppen?

MW

Je bent een voorname gastheer, Florian.

FS

Ik ben je erg dankbaar... zonder jou had ik Gwendolyn wellicht nog niet gehad!

MW

Gwendolyn is een mooie jonge vrouw. Een schoonheid.

FS

Waarom zou ik je ongelijk geven? Ze heeft een bepaalde aantrekkingskracht.

MW

Charme. Heb je al aan trouwen gedacht?

FS

Over enkele weken.

MW

Oh! Je loopt wel erg vlug van stapel.

FS

Ik ben stapel van haar.

MW

Heel goed, Florian. Je wilt ze niet kwijtraken?

FS

Voor geen goud van de wereld.

We denken aan een huwelijksreis naar Berlijn, en daarna naar Wenen.

MW

Als je op de terugreis bent, kom dan met je geliefde langs.

Licht dooft.

6^{de} scène

Wandelen met z'n drieën over het podium

FS

Alles is achter de rug. Om nooit te vergeten.

MW

De tijd staat niet stil.

GR

Het kan beginnen.

FS

Als ik terugdenk aan het spreekuur , lang geleden...

GR

Vergeet niet, Florian, dat we morgenvroeg naar Londen afreizen.

FS

Ja, lieveling, het wordt niet te laat. Eerst nog iets drinken.

GR

Heb je gehoord wat ik gezegd heb?

MW

Gwendolyn, nog even sfeer snuiven, daarna lekker bij elkaar in bed, of niet soms?

GR

Daar beslis ik over.

MW

Euh... jaja. Natuurlijk.

Daar! Wat denken jullie? Goed?

GR

Niet te lang, he!

FS

Nee, schatje.

7^{de} scène

Een café: drie tafeltjes met klanten- geroezemoes

Als het drietal binnenkomt, verstommen even de gesprekken. Iedereen bekijkt GR, die met haar handbril speelt. Het driemanschap begeeft zich naar een vrij tafeltje.

De caféklanten maken opmerkingen in het dialect.

KLANT1

Wat een snoeptrommeltje!

KLANT2

Mijn verlangen begint te zwellen.

KLANT3

Die haar poes wil ik doen glinsteren van nattigheid.

KLANT4

Zo'n wijf moet er meer dan twee de baas kunnen. Willen we het eens vragen?

MW werpt boze blikken naar de café gasten.

FS

In het oor van MW

Hoogduits is prachtig!

GR

Je hoeft niet te fluisteren!

FS

Duits is een mooie taal. Meer zei ik niet.

MW

Je hebt veel bekijks, Gwendolyn.

FS

Mijn vrouw is een Engelse schoonheid!

GR

Een beauty! Die weet hoe ze iedere man om de vinger moet winden.

Ik heb dorst. Roep de ober.

MW en FS geven beiden de aanzet.

MW/FS

Herr...

Moeten erom lachen.

FS

Herr Ober!

De ober komt drukdoend naar het drietal.

OBER

Tag, was möchten Sie trinken?

GR

Wat vraagt hij?

FS

Wat wij willen...

GR

Hij spreekt zo onduidelijk. Beter articuleren!

MW

Duits is een moeilijke taal.

OBER

Was möchten Sie trinken?

GR

Iets warmes. Wat heb je?

OBER

Kapuziner...

GR

En dat is?

OBER

Zwarte koffie met een paar druppels room. Dan heb ik nog Maria Theresia.

GR

Je vrouw interesseert me niet.

OBER

Een Maria Theresia!

FS

Maria Theresia was wel aartshertogin, mevrouw!

GR

En dan!

OBER

U bent niet van hier?

GR

Vertel me wat een Maria Theresia is?

OBER

Een dubbele mokka met appelsienenlikeur, slagroom en chocoladeschilfers.

GR

Je kent je les. En wat heb je nog te bieden?

OBER

Een Einspänner. Dat is zwarte koffie met slagroom en poedersuiker.

GR

Voor mij eine Tasse Kaffee, of hoe zeg je dat?

MW bekijkt FS.

OBER

En wat drinken de heren?

FS

Een glas Weisswein.

MW

Schnaps.

OBER

Komt er zo aan.

Een vrouw met hoed komt binnen.

OBER

Tag, Fräulein.

De vrouw gaat naast een caféklant zitten.

GR

Moet je die hoed zien. Met zoiets op mijn hoofd zou ik niet buiten durven te komen. In

Oostenrijk kan blijkbaar alles.

FS

Lieveling, gisteren klaagde je over opkomende keelpijn.

GR

Ja.

FS

Maximilian, kijk er eens even naar.

MW

Open je mond, Gwendolyn.

GR

Als het mij past!

MW

Ik wil gewoon helpen.

...

Je keel is wat geïrriteerd.

GR

Te veel gepraat, zeker!

MW

Zelf voortdurend de touwtjes in handen willen nemen?

GR knikt.

FS

Zeg, Maximilian, ze heeft wel een lange tong, he!

MW

Ja, lijkt wel een slangentong.

GR

En die is tot alles in staat.

Licht dooft.

8^{ste} scène

GR

Voor we terugkeren naar het hotel, ga ik hier naar het toilet.

Staat op, paradeert, en alle caféklanten stoppen hun gesprekken en kijken haar na.

MW volgt, maar FS bekijkt MW..

FS

Op onze huwelijksreis hebben Gwendolyn en ik ons eerste meningsverschil gehad.

MW

Wat je me nu zegt! Over iets belangrijks? Eigenlijk zijn het mijn zaken niet.

FS

Gelijk heb je, maar we zijn vrienden. Wagner!

MW

Dat kan niet.

FS

Ze dweept met Richard Wagner, en ik met Mozart.

MW

De gustibus et coloribus...

FS

Non disputandum. Gwendolyn moet en zal het laatste woord hebben.

MW

Wagners muziek is heftig, opzwepend. Dat past misschien bij...

FS

Ze zou met hem gaan slapen. Voor mij is dan weer Mozart het summum.

MW

En Wagner is niks anders dan Germaanse mythologie op een notenbalk.

FS

Gwendolyn werd hysterisch! Je kan je dat niet voorstellen.

MW

Ik geef je een tweede advies.

FS

Tot hiertoe heb jij me met je eerste raad niet bedrogen.

MW

Maak een kind.

FS

Wat zeg je?

MW

Ben ik niet duidelijk genoeg?

FS

Een kind maken op de tonen van Richard Wagner!

MW

Zwangerschap zal haar smaak van muziek veranderen.

FS

Je bent ernstig?

MW

Lach ik?

FS

Moeten we uittesten.

MW

Heb ik ergens gelezen. En hoop dan maar op een ommekeer bij je liefste !

Licht dooft.

9^{de} scène

MW komt met twee brieven zijn dokterskabinet binnen.

MW

De postbode was vroeg vandaag. 't Waren beter twee patiënten geweest. Maar ze zijn er niet.

Alweer geen zieken. Jammer.

Kurverwaltung?... Och ja, een hele tijd geleden heb ik eens gesolliciteerd naar de vacante

betrekking van kuurarts. 't Zal toch wel verloren moeite geweest zijn.

Hé! Een brief uit Londen! Florian, jij bent belangrijker.

MW opent brief van FS.

Tussen de zinnen die MW luidop leest, spelen GR en FS in een kamer.

MW

[Beste vriend... sinds we van elkaar afscheid hebben genomen, is er heel wat gebeurd.]

't Zal wel zijn met zo'n pittig vrouwtje.

GR

Jij mag doen wat je wil, maar voor mij kan dit niet.

FS

Wil je één ding niet vergeten: ik ben diplomaat!

GR

En dat betekent nog niet dat ik jou moet volgen!

FS

Op de huwelijksplechtigheid heb jij dat nochtans beloofd. Of was jij toen afwezig?

GR

Belgrado! Jij bent niet goed wijs!

FS

Men heeft een gezantschapsraad nodig.

GR

En waarom moet jij dat per se zijn? Zoek maar naar een oplossing die mij gelukkig maakt.

MW

[Een serieus dispuut. Wat zeg ik: het is ons eerste grote conflict geweest!]

Er komen er nog meer aan, Florian. Wees maar zeker.

[Wat doe je als je zoveel houdt van een vrouw als Gwendolyn?]

Hopelijk loont het, vriend.

[Ik ben naar Wenen gereisd, naar het Ministerie van Buitenlandse Zaken.]

FS

Ik heb al mijn best gedaan.

GR

Maar het blijft dus Belgrado! Als het nu nog een kolonie van Groot-Brittannië was!

FS

Ken jij het woord: favorietjes? Dat bestaat ook in de diplomatie, liefje.

GR

Zie hem daar staan: het heel kleine diplomaatje. Je zo in het verdomhoekje laten zetten.

Hoe is het mogelijk?

FS

Alles heb ik geprobeerd: Parijs, Madrid, Lissabon... Geloof me.

GR

Moet ik ook nog hoofdsteden noemen? Brussel, Amsterdam!

FS

Het blijft...

GR

Zwijg! Ik wil je gezwets niet meer horen.

MW

Florian, ik heb met je te doen, want met Gwendolyn...

[Voor de rest gaat alles goed...]

Dat zal wel.

[Ik hou je op de hoogte van ons... mijn vertrek. Tot later.]

Ik heb weinig patiënten, maar liever dat dan een slang als Gwendolyn.

10^{de} scène

MW

En nu dan: Het bestuur van de kuuroorden! Ik vermoed het antwoord. 't Zal wel een beleefde negatieve brief zijn.

[Sehr geehrter Herr Winkler, vooreerst willen wij ons excuseren voor de lang aanslepende procedure bij het zoeken naar een geschikte arts voor het kuuroord.

Maar u begrijpt dat...blablabla...]

Oh! Wacht... wacht...

[Uit twintig artsen heeft de commissie u gekozen. Van harte gefeliciteerd. Op 1 april verwachten wij u om 8 uur 's morgens voor uw eerste werkdag.]
Dat had ik niet gedacht. Twintig artsen... en dan kiezen ze mij! Dan blijven er wellicht nog negentien sukkelaars over zoals ik vroeger. Dag in dag uit wachten op patiënten die niet komen opdagen.

En nu... mijn dag kan niet meer stuk!

Zulk goed nieuws moet ik aan Florian schrijven.

MW gaat aan zijn bureau zitten en beantwoordt FS brief.

Licht dooft.

11^{de} scène

Kamer in Londen

FS

Gwendolyn, Maximilian is misschien de oplossing voor ons probleem.

GR

Opportunist!

FS

Alles goed in elkaar proberen te passen.

GR

Is dat één van de vaardigheden van een diplomaat?

FS

Overleggen om een bepaald doel te bereiken.

GR

Misschien is er wel meer nodig.

FS

Jouw geluk is mijn geluk.

GR

Dwaas!

FS

Maar schatje toch!

GR

Ik ben Gwendolyn!

FS

Luister. In maart ben ik in Belgrado. Maximilian werkt vanaf april in een kuuroord.

GR

Dat is duidelijk. En dan?

FS

Jij gaat naar een hotel in het kuuroord, en daar vraag ik Maximilian jou onder zijn hoede te nemen.

GR

Onder zijn vleugels. Vertrouw jij me wel?

FS

Gwendolyn, jij en ik...

GR

Ga verder.

FS

Hij gaat je behandelen. Wonderkrachtige bronnen gaan je sterken.

GR

Wat mankeer ik?

FS

En zonder problemen ben jij in augustus in Belgrado bij mij.

GR

Florian, ik voel me niet goed worden.

Licht dooft.

12^{de} scène

Stationsgeluiden-GR heeft enkele grote koffers bij zich.

MW

Dag, Gwendolyn. Van harte welkom.

GR

Wil jij mijn koffers dragen? Oh! Ik vergeet nog goedendag te zeggen.

Kust MW.

Pak mijn bagage, vriend van Florian Schmidt, de diplomaat!

MW

Hier zijn kruiers genoeg. Die brengen alles naar je hotel. Waar logeer je?

GR

Hotel Imperial.

MW

Uitstekend. Na zo'n lange reis zul je wel moe zijn. Willen we iets drinken?

GR

Niet nodig.

MW

Wat is er allemaal gebeurd?

GR

Vooreerst hartelijk dank dat jij je om mij wil bekommeren.

MW

Daarvoor zijn Florian en ik goede vrienden.

GR

De Oostenrijkertjes hebben het erg goed uitgekiend.

MW

Florian is het crème van een man. Een geboren diplomaat.

GR

Denk je?

MW

Hoe gaat het met je?

GR

Iets beter. Maar ik ben er echt slecht aan toe geweest.

Op een avond werd ik onwel. Het bleek een blindedarmonsteking. Maar eer de dokters het gevonden hadden! Moeten jullie daar zo lang voor hebben gestudeerd?

MW

Een diagnose stellen is niet altijd makkelijk, Gwendolyn.

GR

De operatie is gelukt. En toen is Florian naar Belgrado vertrokken. Gelukkig hebben mijn ouders me goed opgevangen.

MW

Je mag ze dankbaar zijn.

GR

Vooral mijn moeder. Hoe zij me verzorgd heeft!

MW

Ik ga je laten. Morgenvroeg voor de sessies beginnen, kom je naar mijn spreekuur.

We hebben nog heel wat informatie over jou nodig.

GR

Daar ben je op gebrand, hé! Gluiperdje! Of ben ik ernaast?

MW

Gewone procedure, Gwendolyn. Formaliteiten. Maar dat moet!

Licht dooft.

13^{de} scène

Kabinet van MW in het kuuroord (een zetstuk van plaats veranderen in het dokterskabinet)

MW

Hier zijn de voorschriften voor de sessies. En, Gwendolyn, bevalt het hotel je?

GR

Super de luxe. Voor de vrouw van een diplomaat kan veel niet genoeg zijn.

MW

Dan zijn we klaar, dacht ik zo.

GR

Ik vrees van niet, Maximilian.

MW kijkt verbaasd.

Na de operatie heb ik geen pijn meer gehad. Maar volgens mij hebben de chirurgen iets laten zitten.

MW

Niets is onmogelijk. Dan heb je bepaalde klachten? Een ontsteking?

GR

Ik zal je mijn snede laten zien.

GR heeft geen moeite om de snede van de ingreep te tonen. Sterker nog: Gwendolyn dringt zich meer dan op.

MW

Nee, dat is het niet.

GR

Dan zit het binnenin, in mijn lijf.

MW

Ik probeer na te denken.

GR

Voortdurend heb ik honger. Mijn maag trekt soms samen. Dan voel ik me misselijk.

Ik ben toch niet... Dat kan niet. Daar ben ik meer dan zeker van. Ik...

MW

Dat zou fantastisch zijn!

GR

Neenee. Honger! Honger!

MW

Komen er vrienden, kennissen bij jullie soms ongevraagd op bezoek?

GR knikt.

En blijven die mee-eten?

GR

Dat gebeurt.

MW

En worden jullie daarna door ze uitgenodigd?

GR

Zelden of nooit.

MW

Dat zijn parasieten.

GR

Wat wil je me nu eigenlijk zeggen?

MW

De oorzaak van je klachten is een... lintworm.

GR begint te lachen.

GR

Maar eigenlijk is dat...

MW

Ernstig! Een lintworm...

GR

Is een bijzonder iemand.

MW

Hij tast wel de schoonheid aan, deine Schönheit, Gwendolyn!

GR

Zal ik je eens wat zeggen? Mijn lintworm is een persoonlijkheid. Ik voel dat.

MW kijkt verbaasd.

Op een morgen heeft hij me gewekt. Hij wou champagne drinken. Een andere keer maakte hij me verwijten dat ik niet wou uitgaan. En wat doet een vrouw dan?

MW

Geen idee.

GR

Florian stond er nooit op om met me te gaan dansen. Ik ben de lintworm meer dan dankbaar.

MW

Daar kunnen we zomaar niet naast ons neerleggen, Gwendolyn.

GR

Hij verleidt me wel, mijn held. Mijn lintworm zorgt ervoor dat ik me...

MW

Ik schrijf een recept voor dat je laat prepareren in een apotheek, hier in de buurt van het hotel.

GR

In godsnaam! Laat me uitspreken!

MW

Is Florian hiervan op de hoogte?

GR

Moet dat? Florian is in Belgrado.

Licht dooft.

14^{de} scène

MW heeft een rozenboeket bij zich en praat in zichzelf op weg naar GR hotelkamer.

MW

Mijn lieve Florian, aan je wens wordt voldaan. Gisteravond heb ik je telegram pas gehad.

'k Ben vroeger opgestaan, voor mijn spreekuur begint. Het is het mooiste boeket van de bloemenzaak geworden .

Een meer dan knappe vrouw als Gwendolyn verdient dat op haar verjaardag.

Het is echt geen moeite. Ik heb trouwens aanvaard haar beschermheer te zijn.

15^{de} scène

Een kelner klopt enkele keren op de hotelkamerdeur van GR. MW kijkt even toe.

KELNER

Dat is vreemd.

MW

Is dat de kamer van mevrouw Ruck?

KELNER

Ja. Ze doet niet open.

MW

Ze slaapt misschien nog of ze neemt een bad?

KELNER

Nee. Ik heb haar daarnet een fles champagne gebracht, en twee glazen.

MW

Heeft ze bezoek?

KELNER

De hotelgast van kamer 32.

MW

Oh!

KELNER

Een jong advocaat uit Boedapest: Jeno Lakatos.

Spot op MW

MW

Jonge advocaatjes denken dat wij niet weten wat ze hier komen zoeken. In een kuuroord!

Ik heb er niks op tegen dat ze zich gelukkig voelen. Maar het gaat wel om de vrouw van mijn vriend, voor wie ik verantwoordelijk ben. Ik voel me, eerlijk gezegd, bedrogen in zijn plaats. Ik ben vrijgezel gebleven. En dat blijft zo. Als men getrouwde vrienden heeft, hoeft men zelf niet te trouwen. Je ziet wat er allemaal van komt!

Spot uit

Kelner wil nog eens op de deur kloppen. Plots gaat de deur open. Lakatos, een echte dandy, komt naar buiten. MW ziet eerst de rug, dan de rest. Lakatos werpt kushandjes naar binnen en trekt de deur dicht. Hij knikt glimlachend naar de kelner en MW.

MW

Mevrouw is zeer ziek.

KELNER

Wat mankeert ze?

MW

Ze heeft een lintworm.

KELNER

Dat dacht ik al. Hij is zonet vertrokken.

15^{de} scène

Dokterskabinet

MW

Wat ben ik blij, Florian, dat je voor me tijd maakt. Zomaar uit Belgrado.

FS

In het kuuroord heb je het druk.

MW

Als de lente begint, wil iedereen naar het wonderlijke oord komen.

FS

Daarom ben ik hier.

MW

En Gwendolyn is er niet bij?

FS

Ze is in Belgrado. Ik ben het kuuroord dankbaar.

MW

Ja, natuurlijk. Ik zou zeggen: we gaan naar een concert, maar ...

FS

Er is niet gereserveerd, of ben ik mis?

MW

Als ik geweten had, dat je kwam...

FS

Maar de gelegenheid zal zich nog wel eens voordoen.

MW

Iedereen heeft zijn leven.

FS

Jij als dokter, ik als diplomaat en als echtgenoot van Gwendolyn.

MW

Hoe gaat het met haar?

FS

Ze is opgeruimd, trouw...

Bij het woord 'trouw' toont MW zijn verbazing zonder dat FS het merkt.

Ook tijdens de volgende replieken van FS kan MW zijn verbazing moeilijk verbergen.

Wat zeg ik? Ernstig, soms doet ze doldwaas.

MW

Ik kan het me voorstellen.

FS

Gwendolyn is een echte huisvrouw en, dat weet jij nog niet, ze kan zelfs voortreffelijk dansen. Je zou het moeten zien. Verleidelijk!

MW

Toe maar! Met andere woorden: ze heeft alle kwaliteiten die een diplomaat zich maar kan wensen.

FS

Beter kan ik het niet verwoorden.

MW

Niet zo bescheiden, Florian.

Gaat naar kast waar platenspeler staat en elpees liggen.

Wat kies je: Brandenburg Concerto nr. 2,

FS

Bach. Hij heeft dat stuk opgedragen aan de markgraaf van Brandenburg.

MW

Jij bent een echte kenner.

Water Music Suite nr. 2.

FS

Händel. Een compositie voor een koninklijke serenade op de Theems.

MW

Wat een kennis!

FS

Kies maar.

MW

Ik heb hier nog Eine kleine Nachtmusik.

FS

Heel goed!

Eine kleine Nachtmusik begint. Eerst wat te luid.

MW

Wat stiller misschien, anders moeten we er bovenuit schreeuwen.

FS

Gwendolyn heeft zich dankzij jou goed kunnen aanpassen aan het leven in Belgrado.

MW

Ik ben blij dit te horen.

FS

Maar er zijn problemen?

MW

Toch niet tussen jullie?

FS

Neenee. Van politieke aard. Het begint te rommelen in de Balkan.

MW

In het kuuroord of hier merk je daar niks van. Is er iets op til?

FS

Tja!

MW

O ja, dat wil ik je nog vragen: hoe gaat het met de lintworm?

FS

Gwendolyn is meer dan gezond.

MW

Daar twijfel ik niet aan.

Licht dooft.

16^{de} scène

FS, MW en GR staan naast elkaar op het podium, maar bekijken elkaar niet.

Ze vertellen wat er tot dan is gebeurd.

MW

Florian had dus gelijk.

FLORIAN

Het is allemaal begonnen in de Balkan. De lont in het kruitvat: de moord op 28 juni 1914 op aartshertog Frans Ferdinand van Oostenrijk.

GR

Oorlog. En ons diplomaatje verdween.

FS

Ik werd eerste reserveluitenant bij het Neuner Dragonerregiment.

MW

Men dacht dat de vijandelijkheden slechts enkele maanden zouden duren, maar...

GR

Ik bleef wel achter in Belgrado, maar niet voor lang.

FS

Met een brief trok Gwendolyn naar Maximilian.

MW

En Florian vroeg of ik me om zijn vrouw in het kuuroordseizoen zou willen

bekommeren.

GR

Met meer dan belangstelling keek ik uit naar het 'oponthoud'. Ik ben niet geschapen om mezelf te helpen.

MW

Ik kan mijn vriend niks weigeren, maar de oorlog ging niet aan mij voorbij.

GR

In het kuuroord liepen mannen rond! Die waren in geen enkel opzicht te vergelijken met, hoe heet hij ook nou alweer... Lakatos. Ja, Lakatos.

MW

De soldaten die in het kuuroord kwamen herstellen, waren robuuste boeren. Lakatos was slechts een koorknaap.

GR

Wat die wonderbaarlijke bronnen van een kuuroord met vrouwen als ik doen!

Ik kon me ontpoppen als een echte nymfomane. Venten bij de vleet. Nu kwam mijn ware aard naar boven.

FS

Maximilian moest mijn opdracht overlaten aan een gebochelde collega. Die was afgekeurd voor de militaire dienst.

MW

Twee jaar was ik Landsturmarzt in een tyfushospitaal, en wat ik nooit had gedacht, gebeurde.

Ik werd ziek, en ik mocht het front verlaten.

GR

's Namiddags was Maximilian terug in het kuuroord en hij hield zich bezig met ons.

MW

In de voormiddag was ik in uniform en onderzocht zieke soldaten.

FS

Uiteindelijk had mijn vriend Gwendolyn terug onder zijn hoede.

GR

Zou je willen geloven dat die stoere bonken van het Oostenrijks-Hongaarse leger me Engeland deden vergeten? Ik deed met de mannen wat ik wilde.

MW

Gwendolyn werd een echte Oostenrijkse.

GR

Wat vermag de liefde niet? Liefde? Kom nou!

17^{de} scène

Klokken luiden.

FS

Gwendolyn, schatje, waar ben je?

GR

Verschijnt uitdagend.

Oh! Florian! Ik had je niet eens ...

FS

Kom hier, dat ik je opnieuw knuffel. Het is allemaal voorbij.

GR

Meen je dat echt?

Vliegt om de hals van FS.

FS

Vier jaar is meer dan voldoende.

GR

Alles went.

FS

De Oostenrijks-Hongaarse monarchie heeft opgehouden te bestaan.

GR

Dus vertrek jij opnieuw naar Belgrado? Jij, de gerenommeerde diplomaat!

FS

Ik ben gedreven, nog altijd...

GR

Dat mag ik horen.

FS

En toch stop ik ermee.

GR

Je gaat je ontslag geven?

FS

De voorbije jaren heb ik goed verdiend. Jouw ouders zijn rijk.

GR

Voor hen zullen we niet hoeven zorgen.

FS

Rentenieren, dat wordt mijn ordewoord.

GR

Hoe ga jij je dagen vullen?

FS

Lieveling, mijn leven stel ik in dienst van de mooie, knappe, verleidelijke Gwendolyn.

GR

Versta ik je goed?

FS

Ik wil naar bed met jou.

GR

Rustig! Zo werkt dat niet.

FS

Weken, maanden heb ik alles opgespaard. Het begin.

GR

Mijn kleine blindemannetje. Dwazerik!

18^{de} scène

Dokterskabinet van MW –FS heeft een aktentas bij zich.

MW

Florian, het verheugt me je te zien.

FS

Het is bijna middernacht, en ik weet dat jij vroeg naar bed gaat.

MW

Je bent alleen?

FS

Ja, ik ben op reis geweest.

MW

Zonder Gwendolyn?

FS

'k Heb overal gezeten: Zwitserland, Duitsland, Engeland...

MW

Zonder je vrouw?

FS

Het waren geen plezierreisjes.

MW

Voor zaken dus.

FS

De poorten van de fabriek van mijn ouders mogen niet voorgoed dicht blijven.

MW

Is er geen werkvolk?

FS

Toch wel!

Nu de oorlog voorbij is, is de fabriek van mijn ouders verplicht andere dingen te produceren.

MW

En dat houdt in?

FS

Geen munitie, geen wapens.

Dat hebben de overwinnaars na de wapenstilstand beslist.

MW

Een omschakeling dus.

FS

Precies. Geen granaten, geen geweren, maar fietsen, machineonderdelen, auto's...

MW

Goed, en waar was Gwendolyn de hele tijd?

FS

Bij haar ouders.

MW

Natuurlijk.

FS

Ik ben overal mijn licht gaan opsteken. Hoe doen die fabrieken het?

MW

Dat is niets voor een vrouw. Dan kan ze best thuis blijven. Hoewel!

FS

Dat dacht ik ook.

MW

Florian, ik vind het nu wel iets te laat om wat klassieke muziek te beluisteren.

FS

Laat staan om naar een concert te gaan! Dat begrijp ik, maar daarvoor ben ik niet hier?

legt zijn aktentas op tafel

Zeg me de waarheid, Maximilian...

MW

Waar heb je het over?

FS

Heeft ze me drogen? Hoe vaak? Met wie?

Spot op MW

MW

Moet ik Gwendolyn verontschuldigen of Florian de waarheid zeggen?

Zal ik kies zijn of onverbiddelijk?

Spot uit

FS

Je zegt niks.

MW

Toch wel!

FS

Vooruit!

MW

Gwendolyn heeft je bedrogen!

FS gaat zitten en schudt zijn aktentas leeg.

FS

Strepen, sterren, knopen, kokardes...

MW

Wat is dat?

FS

Doe nou niet of je die spullen niet kent! Dat geven de soldaten aan de meisjes.

MW

Ik sta perplex.

FS

En het is nog niet alles. Hier: liefdesbrieven, ansichtkaarten...

Waarom heb je me niks gezegd?

MW

Dat was niet mijn opdracht.

FS

Hoe? Dat was niet je taak!

MW

Maar nee!

FS

Steekt alles terug in zijn aktentas.

Vriendschap! Ik zeik op je vriendschap, Maximilian Winkler. Hoor je me goed?

Ik zeik erop!

FS vertrekt boos.

Licht dooft.

19^{de} scène

Dokterskabinet

MW

In zichzelf

Alle nachten word ik wakker, Florian, en ik kan de slaap niet meer vatten.

Voortdurend kom je in mijn gedachten. Je moet meer dan gekrenkt zijn. Begrijpelijk.

Jullie moeten allebei zo vlug mogelijk komen. Ik kan het niet op zijn beloop laten.

Meteen de daad bij het woord voegen. Ik zal heel duidelijk moeten zijn.

Licht dooft.

20^{ste} scène

Er wordt op de deur geklopt.

MW

Ja.

POSTBODE

Telegram voor dokter Winkler.

MW

Dank u wel. Vrij snelle reactie, vanuit Londen.

...

't Is niet waar! Alleen Gwendolyn Ruck. Hoe is dat mogelijk?

GR

Dokter Winkler, zeg onmiddellijk de waarheid: is hij ziek?

MW

GR en MW zien elkaar niet.

MW bekijkt het telegram.

Verdammt noch mal! Femme fatale! Jij zit terug in het kuuroord!

21^{ste} scène

Dokterskabinet

FS

Maximilian, hier ben ik. Alleen.

MW

Dat weet ik. Ik heb een telegram van haar gehad vanuit het kuuroord.

FS

Ze is daar terug. En wat staat erin?

MW

Er is heel wat aan de hand, Florian. Dat leid ik af uit wat ze schrijft.

Vertel het me. Wij zijn vrienden voor het leven.

FS

Ik heb haar alles getoond.

MW

Hoe reageerde ze?

FS

Met een uitgestreken gezicht. Ik stond te trillen op mijn benen.

MW

En dan heb je haar geslagen?

FS

Maar nee. Wat ik je nu vertel, doet zich haast iedere keer voor sinds ze weet dat ik het ook weet.

MW

Ja.

FS

Toen ik dus de bewijzen van haar ontrouw onder haar neus schoof, probeerde ze te ontkennen.

Ze barstte in tranen uit, dreigde naar haar ouders terug te keren. Haar koffers waren gepakt, de vervoersbewijzen had ze in haar tas, kortom: alles was geregeld.

En wat ze toen deed, tart elke verbeelding.

MW

Ik heb al veel meegemaakt.

FS

Gwendolyn viel op haar knieën en begon de tippen van mijn schoenen te kussen.

Wat kon ik doen? Ze stond op en sloeg me in het gezicht.

MW

En je hebt dat getolereerd?

FS knikt.

FS

Ineens liet ze zich op de grond vallen en ze begon te stuiptrekken. Ik slaagde erin haar op te tillen... om een lang verhaal kort te maken: ik heb dokters geraadpleegd...

MW

En wat zeiden ze?

FS

Och! Afwachten! Er zijn momenten dat je niks merkt. En dan begint ze met haar hoofd te schudden, met haar ogen te knipperen.

MW

Ik heb met je te doen, Florian.

FS

Dan heeft ze weer geen gevoel in haar arm, in haar been. Ik probeer iets lekkers voor haar te bereiden. Maar zelfs dat pakt verkeerd uit.

MW

Ben jij een keukenpiet?

FS

Ik red me wel in de keuken. Zij begint te braken.

MW

Was het dan niet lekker?

FS

Lach nog wat!

MW

Excuseer, Florian. Maar ik kan het niet helpen.

FS

Het is je vergeven.

En dan begint ze te schreeuwen dat ik de oorzaak ben van al haar miserie.

MW

Je bent echt te beklagen, vriend.

FS

Nee, Maximilian. Het is mijn schuld. Een jonge vrouw laat je niet dagen en nachten alleen.

Ik heb te veel aan mezelf gedacht, aan mijn carrière.

MW

Juist, maar zij heeft ook schuld.

FS

Ik heb alle bewijzen voor d'r voeten geworpen.

MW

En als je het niet gedaan had?

FS

Luister, geen enkele dokter kan haar helpen. Behalve één.

MW

Ken ik hem?

FS

Jij, Maximilian.

MW

Je vergist je, Florian. Ze moet zichzelf genezen. Maar de vraag is: wil ze wel?

FS

Dus heeft ze zelf alles in de hand?

MW

Zo is het. In de geneeskunde noemen we deze verschijnselen: de vlucht in de ziekte.

FS

Hoe moet ik dat verstaan?

MW

Haar gedrag is een schoolvoorbeeld van een pathologisch fenomeen. Ze moet zichzelf genezen. Ik heb een voorstel.

FS

En dat is?

MW

Breng Gwendolyn naar een sanatorium.

FS

Nooit. Ik verlaat haar niet. Dat kan ik niet maken. Daarvoor houd ik te veel van haar.

MW

Goed dan. Dan gaan we nu naar haar, hier in het kuuroord.

22^{ste} scène

GR zit in een fauteuil en vertoont verlamningsverschijnselen - in de kamer staat een piano

GR

O, dokter, wat ziet u er stralend uit.

Steekt haar linkerhand uit.

MW

Gwendolyn.

FS

Dag, lieveling.

GR kijkt FS streng aan.

MW

Sta op, Gwendolyn.

MW bekijkt haar manier van stappen.

Ga naar de piano.

FS

Zo kortaf.

MW

Mijn gewoonte als legerarts.

MW gaat aan de piano zitten.

Florian, ik ga je meer dan verrassen.

En begint Het Pilgerchor (Wagner) te spelen.

Bij de eerste tonen beweegt Gwendolyn haar rechterhand. FS is verbaasd.

GR

Wagner is een grootmeester.

MW

Ja, mevrouw. Voor zieke vrouwen is hij het beste geneesmiddel.

GR

Wagner is onovertroffen.

MW

Beter kan ik het niet uitdrukken.

FS

Jij bent uniek, Maximilian!

MW

Voor de eerste keer in mijn leven heb ik me aan Wagner gewaagd.

GR

Schitterend! Grandioos, dokter.

MW

Je ziet waartoe een vrouw in staat is.

GR lacht.

Licht dooft.

23^{ste} scène

GR alleen in de kamer, ietwat gespeeld nerveus. MW en FS komen binnen.

GR

Wat waren jullie buiten gaan doen?

FS

Mogen we misschien?

MW

Het is warm.

GR

Moeten jullie geheimen met elkaar bespreken?

FS

Wat haal je in je hoofd?

GR

Altijd word ik bedrogen.

MW

Iedereen komt in zijn leven wel eens aan de beurt, zeker?

GR

Kijk eens: mijn linkervoet!

FS

Ik zie niks.

GR

Natuurlijk niet! Hij wordt koud. Ik heb er geen gevoel meer in.

MW

Kom, ik zal erover wrijven, dan komt er beslist weer leven in.

Ondertussen streelt FS GR over de haren.

Enkele seconden stilte.

FS

Is het beter, lieveling?

...

MW

Zeg, Florian, hoe gaat het met de fabriek?

GR

Fabriek? Welke fabriek?

FS

Wees nou eens rustig, Gwendolyn. Maximilian heeft het over mijn fabriek.

FS

Ik heb ze verkocht.

GR

En waarom weet ik daar niks van?

FS

Ik wil je daarmee niet belasten.

GR

Waar leven wij dan van?

FS

Van wat er op mijn rekening staat.

MW

Als we vanavond eens uitgingen! Wat denk je daarvan?

Licht dooft.

24^{ste} scène

Lopen alle drie gearmd over het podium, GR tussen beide mannen.

GR

Wat heerlijk, dokter! Ik begin me kiplekker te voelen.

FS

Heel goed, lieveling.

MW

Daar is een dancing. Ik zou zeggen: laten jullie je eens gaan.

De verleidelijke shimmy bellydance wordt gespeeld. Zie youtube.

GR

Dokter!

MW

Ik ben geen hartstochtelijk danser.

FS

Jij speelt wel Wagner! Jij bent de wonderdokter.

GR

Dokter Winkler!

MW

Wat moet een vrouwendokter niet allemaal doen voor zijn patiënten?

Beiden dansen.

GR

Kijkt verleidend naar MW. Tijdens de dans:

Ik hou van jou.

MW reageert niet.

Dokter, ik ben verliefd op jou, op jou alleen.

...

Na de dans probeert GR de hand van MW vast te houden. MW trekt terug.

MW

Florian, ik moet je iets zeggen.

GR

Ik luister.

MW

Even niet aan jou. Je man moet iets weten.

Gwendolyn heeft me zo-even haar liefde verklaard.

FS

Oh!

MW

Ik ben de enige dokter van wie ze houdt.

GR

Zo is het!

FS

Mijn vrouw is echt aan rust toe.

MW

Daarom raad ik jullie beiden aan naar Groot-Brittannië terug te keren.

FS

Een meer dan goed voorstel. En volgend jaar komen we beiden als herboren terug.

GR

Tja!

Licht dooft.

25^{ste} scène

FS

Je gedraagt je hier in Londen even vreemd als in het kuuroord.

GR

En dat komt allemaal door jou.

FS

Je hebt het zelf in de hand.

GR

Heb je dat alleen gevonden? Na-aper! Jij hebt geen ruggengraat.

FS

We moeten alles proberen, schat!

26^{ste} scène

GR en FS staan in het midden.

Op het ritme van de shimmy bellydance bewegen een dokter, een magiër, een pastoor en een oude vrouw. De vier personages typeren zichzelf door hun kledij en door wat ze zeggen.

DOKTER

Hebt u klachten?

FS

Mijn geliefde vertoont verlamningsverschijnselen.

GR

Ik kan dat zelf wel zeggen.

FS

Aanvaard dat ik je help, Gwendolyn.

GR

Zwijg!

DOKTER

Rustig, mevrouwtje!

FS

Soms heeft ze geen gevoelens meer in...

GR

Zwijg, verdomme!

DOKTER

Astasie, abasie, anesthesie.

FS

Dokter, dat versta ik niet.

GR

Ik dacht dat jij zo geleerd was, meneer de diplomaat.

DOKTER

Uw vrouw kan niet staan, ze kan niet lopen, ze wordt gevoelloos.

FS

En hoe kunnen we dat genezen?

GR

Dat! Dat! Dat! HAAR!

DOKTER

Mevrouw, uw man bedoelt het goed.

FS

Dokter, hoe denkt u haar te genezen?

DOKTER

Een spuitje, een pilletje, een siroopje, een medicijntje...

GR

Ik moet eens goed geneukt worden.

DOKTER

U moet zichzelf proberen te genezen.

GR

Op naar de volgende!

MAGIËR

Abracadabra! Hokus pocus! Abracadabra! Hokus pocus!

GR

Alles begint weer stijf te worden.

PASTOOR

Ave Maria gratia plena

Angelus Domini nuntiavit Mariae et concepit de Spiritu Sancto...

GR

Hoe meer Latijn u kwaakt, des te stijver word ik.

OUDE VROUW

Met een appel in de hand

Proef eens!

GR

Je moet jezelf eens in de spiegel zien!

FS

Gwendolyn, mevrouw wil je alleen maar helpen.

GR

Ik ben mooier dan dat mormel! Steek je bezem in je reet en vertrek.

FS

Asjeblieft! Ik ben beschaamd in je plaats.

GR

Oei! Nu kan ik niks meer.

GR gaat vallen. Vanuit de coulissen wordt een rolstoel zo op het podium geduwd dat GR zich erin laat vallen.

FS

Niemand kan je helpen!

GR

Tijdens de bevelen loopt FS meer en meer gebogen. FS raast met GR over het podium.

Rijd me naar het park.

...

Voer me naar Victoria Station.

...

Breng me naar St. Pauls.

Sneller! zeg ik je.

FS

Gwendolyn, ik kan niet meer.

GR

Is dat jouw liefde voor mij?

GR lacht vals .

En dan moet ik van je blijven houden!

FS

Dat zal ik blijven doen.

GR

Kom, naar huis.

FS

Tegen zichzelf

Ik hou het niet vol.

GR

Maximilian moest hier getuige van zijn!

27^{ste} scène

Dokterskabinet – MW bekijkt zijn correspondentie. Gestommel.

MW

't Is niet waar! Ik hoorde zoveel lawaai in de gang, ik dacht...

GR

Hier zijn we!

Wil moeite doen om uit de rolstoel te komen.

MW

Blijf zitten.

GR

En denk nu niet dat hij me helpt!

FS

Je weegt zwaar.

MW

Doe jij moeite om...

GR

Wat denk je?

MW

Florian! Je ziet er niet uit!

FS

Ik ben op, Maximilian. Iedere avond moet ik haar uitkleden...

GR

Er zijn mannen genoeg die het van je willen overnemen.

FS

En in bed leggen.

MW

Gwendolyn, Florian is ook maar een mens. Eens kan het teveel worden.

GR

De gelegenheid maakt de dief.

FS

Begrijp ik dat goed?

GR

Ik dacht van wel.

MW

Florian houdt van je.

FS

Ze is voor mij de enige. Ik heb haar al het voorstel gedaan een verpleegster in huis te nemen.

GR

Geen denken aan. Stel je voor dat hij verliefd op ze wordt.

MW

Je moet redelijk blijven, Gwendolyn.

FS

Als ze nu niet mooi was!

GR

Komediant!

MW

Dit heeft geen zin. We gaan met z'n drieën wat kuieren in de stad.

FS

Heel goed.

GR

En mij wordt niks gevraagd?

28^{ste} scène

Op de muziek van Wagner rijden ze met z'n drieën over het podium: GR in de rolstoelen

de beide mannen duwen haar. Het is winderig.

Een hoedenverkoopster, een naaister, een juwelier fladderen over het podium en tonen hun koopwaar.

Ook een speelgoedfabrikant toont haar eendjes, die ze koopt.

GR lacht MW en FS uit.

FS

Kom je morgen naar ons hotel?

MW

Graag.

GR

Op theevisite.

29^{ste} scène

In hotelkamer: op een tafeltje ligt een Engelse roman.

FS

Makkelijk gevonden, Maximilian?

MW

Jaja. Waar is ze?

FS

Ik heb haar net uit het bad geholpen. Ze komt er zo aan.

Laat zich in een fauteuil vallen.

MW

Oh! Je leest Engels.

FS

Als ze in bad ligt, lees ik haar voor uit Lady Chatterley's lover.

MW

Boeiend?

GR

Daar ben je!

Op haar schoot heeft ze haar eendjes en andere gummidiertjes.

MW

verbaasd

Gwendolyn.

GR

Ik heb niet veel tijd.

FS

Maar waarom hebben we dan Maximilian uitgenodigd?

MW

Dat maakt niet uit.

GR

Iedere voormiddag komt de kapper.

FS

Ze moet er mooi uitzien.

MW

Vrienden, luister eens even. Ik heb jullie nu even bezig gezien. Er moet me iets van het hart.

GR

Laat horen.

MW

Ik zie het nut niet meer in van enige behandeling in het kuuroord. Gwendolyn, ik twijfel eraan of je wel wil genezen.

Florian, je pleegt roofoverval op je lichaam.

GR

Is dat nu een echte vent?

MW

Ook Florian heeft recht op een waardig leven! Ik zal het nog sterker uitdrukken:

Je man gaat ten onder aan...

GR

Nu ben ik nog de oorzaak!

MW

Trek je conclusies.

GR

Wat heb je te zeggen, vriend?

MW

Waar toe dient het allemaal?

FS

Een verpleegster wil ze niet in huis. Ik zou verliefd kunnen worden.

GR

Een vent blijft een vent.

FS

Lieveling! Je weet dat ik zoveel van je...

GR

Waarom zou jij een uitzondering zijn!

MW

In het ziekenhuis ken ik een jonge verpleger. Ik heb al met hem over jullie gepraat.

En hij zag het wel zitten. Wat denk je?

GR

Geen probleem voor mij.

FS

Voor jouw gezondheid is niets te veel.

GR

Maar we blijven wel niet eeuwig hier.

MW

Hij is bereid om met jullie mee naar Londen te gaan.

GR

Wat houdt ons tegen om nog langer te blijven?

FS

Dan zal ik alles in gereedheid brengen om zo vlug mogelijk af te reizen

30^{ste} scène

MW bekijkt correspondentie.

Na iedere repliek gaat de spot gaat uit en aan om de deur aan te geven. Er is geen brief van Florian.

MW

Ze zijn al meer dan een maand weg. Vanavond schrijf ik hem.

...

Dat is nu al drie weken geleden. Zou mijn brief verloren zijn gegaan?

...

Zelfs met Nieuwjaar geen wenskaart!

...

Hopelijk laat de lente niet lang meer op zich wachten.

...

Uit het oog uit het hart. Ik geloof dat niet. Florian is zo'n aimabel man.

...

En Kerstmis komt eraan! Ja, dan blijft iedereen in Londen. Maar hij kan toch wel eens schrijven.

In de lente ga ik naar Parijs. Daarna, als hij nog niks van zich heeft laten horen, zoek ik opnieuw contact.

31^{ste} scène

Muziek: valse musette accordeon

Op een scherm verschijnt Le moulin rouge.

*Op het podium aan een tafeltje: een koppeltje; in het midden een paar, dansend
op een lied van Edith Piaf (orkestraal) .*

*MW komt uit de coulissen en gaat aan tafeltje zitten, kijkt rond en ziet GR dansend met
Lakatos. GR merkt MW op en laat Lakatos staan en gaat naar MW.*

MW kijkt naar haar benen.

GR

Dag, dokter, u kijkt zo verwonderd? Ik kom even bij u zitten.

MW

Waar is Florian, uw man? Waarom heeft hij nooit teruggeschreven?

GR neemt haar zakdoek en dept haar ogen.

GR

Hij is dood.

MW

Sinds wanneer?

GR

Bijna anderhalf jaar geleden.

MW

Is hij ziek geworden.

GR

Zelfmoord gepleegd.

MW

Waarom?

GR

Hij heeft me betrap in de armen van mijn verpleger. Dom, vind ik.

MW

U ziet er opnieuw gezond uit.

GR

Iets meer dan anderhalf jaar.

MW

En daar zit nu uw nieuwe man?

GR

Ja, Jenő Lakatos. Een Hongaar. Schitterende danser. Dat hebt u wel gezien.

MW staat op, zegt niets meer tegen GR, loopt over het podium, kruist drie vrouwen die hem ostentatief toelachen.